

Фехим Кајевић

ШАПТАЧ

Шаптач ме прогони
Наговара ме да се убијем
Кажем биће све у реду
убићу се
и не води бригу о мени

Само што заспим
шаптач ме буди
Каже ми да отворим врата мрака
јер неко
одавно куца
својом ушном шкољком

Палим свијетло и отварам врата
никог нема у ноћи
Жена сасвим мирно спава
и дијете у њој чујем
како дише

Буди се жена и гаси свијетло
Каже — може дијете да се пробуди
Очајни ме шаптач дави
наговара да убијем жену

Послије убиства жене
отпутујем првим возом
у непознатом правцу
и мислим да сам заварао траг
шаптачу

У возном ресторану
млада жена води пса на ланцу
Чујем кикот шаптача
и звонки удар чаше
како ми наздравља

Долази конобар на крају
и наплаћује ми невидљиво пиће

ПРОЗОР ДЈЕВОЈЧИЦЕ И СТАРИЦЕ

У Лењиновој улици број осам
дјевојчица са прозора
питала ме
КОЛИКО ЈЕ САТИ

Рекао сам јој да је наш стари сат
закључан још од рата
и да кључеве још тражимо
које смо загубили

Послије одслужења војног рока
у Бихаћу
поново сам у Лењиновој улици

На истом оном прозору
умјесто главе дјевојчице
глава старице

Младићу
да ли сте нашли кључеве
од вашег старог сата
Годинама већ не знамо
колико је сати

У августу двијехиљадите године
у планини Мртвици
нашли смо кључеве

У Лењиновој улици
на прозору
није било више
ни дјевојчице ни старице